

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. December 1920 om Tillæg til Lov af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.* Med Udgangen af Marts Maaned i indeværende Aar ophører Gyldigheden af den midlertidige Lov. De Forhold, der nødvendiggjorde Udfærdigelsen af denne Lov, var dels den tiltagende Anvendelse af Acetylgas og den dermed forbundne Eksplosionsfare, dels Forhold, der var forandret ved, at Loven af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden blev ændret saaledes, at de gældende Regler om Brugen af Lokomobiler bortfaldt uden at blive erstattet af andre Regler. Naar Justitsministeriet nu søger den i Loven af 1920 omhandlede Bemyndigelse forlænget indtil 31. Marts 1927, er Grunden en dobbelt, dels den reelle, at der er samme Trang til denne særlige Bemyndigelse, som der har været tidligere, dels den formelle, at det nye Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet paa Grund af Omstændighederne ikke kan ventes gennemført i denne Samling. Under Hensyn dertil maa jeg altsaa fremsætte Forslag om midlertidig Forlængelse af Gyldigheden af den midlertidige Lov, og jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Forslag vil blive omdelt.

Jeg giver Ordet til Undervisningsministeren, for at hun kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Undervisningsministeren (Nina Bang): Jeg vil gerne fremsætte for det høje Landsting *Forslag til Lov om Ændring af de i Lov af 2. Maj 1902 § 2 og Lov af 29. Marts 1904 fastsatte Regler om Privatskolernes og deres Lærerpersonales Indskud i Pensionskasserne for Privatskolelærerne.* Det er et lille Lovforslag paa to Paragraffer og af formel Karakter. Ved de to omtalte Love blev Statens Bidrag til Pensionskasserne sat til 2 pCt. af Lærerlønningerne, og for at sikre, at der ydes tilsvarende Bidrag baade af Lærerne og af Skolerne, blev Lærernes Bidrag fastsat til 2 pCt. og Skolernes til indtil 4 pCt. Imidlertid har de Bidrag, der gives, ikke været tilstrækkelige til at sikre Lærerne en Pension i Overensstemmelse med Tjenestemandsløven, og de paagæl-

dende har derfor ønsket at betale noget mere. Det er altsaa kun for at borttrydde den Vanskelighed, at Lærerne, som Loven er affattet, ikke kan give mere end 2 pCt., at dette Lovforslag fremsættes. Det vil nu blive fastsat i de Vedtægter, som bliver vedtaget dels af Gymnasieskolerne, dels af Melleml- og Realskolerne, hvilke Bidrag der skal betales, og Lovforslaget gaar saa kun ud paa, at der i Stedet for de bestemte Procenter fastsættes, at Procenterne skal være i Overensstemmelse med de for Kasserne gældende Vedtægter. Det er en Ordning, der ikke berører Statens Udgifter til de private Skolers Pensionering. Jeg anmoder det høje Ting om at give dette lille Lovforslag en hurtig Behandling, da det er af Betydning for de paagældende Kasser, at denne Sag hurtigt kommer i Orden.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Forslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 373).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Som ærede Medlemmer vil erindre, vedtog det høje Landsting i forrige Maaned Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, et Lovforslag, der praktisk taget gik ud paa Tilladelse til at ansætte kommunale Pantefogder i Landkommunerne. Dette Lovforslag blev meget velvilligt modtaget i Folketinget, men der er dog indført to Ændringer i Forslaget, dels en Ændring, der vedrører Realiteten, dels en, der vedrører Formaliteten. Som Lovforslaget var vedtaget her i Landstinget, vilde Resultatet blive, at den kommunale Pantefoged fik større Competence end Politimesteren og Sognefogeden, for saa vidt angik Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige, og den reelle Ændring gaar altsaa ud paa at rydde denne Inkonsekvens bort. Jeg havde ikke været blind for den, men havde ikke lagt større Vægt paa den, for den kendtes allerede i